

КРЫВІНКА

СНЕЖАНЬ

№ 18 (208)

2017 год

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

ПРА НАША ЖЫЦЦЁ Ў МІНУЛЫМ ГОДЗЕ

Адыходзіць у мінулае год 2017. Які ён быў гэты год для нас, бешанкоўцаў? Адразу зазначу, што і праз 100 гадоў пасля кастрычніцкага перавароту дзіва не адбылося. Тым больш, што створаная новая беларуская сістэма кіравання аказалася неўспрымальнай да рэформаў, затое наскрозь карумпаваная і недзеяздольная.

У 2017 годзе Бешанковіцкі раён страціў лідзіруючыя паказчыкі ў жывёлагадоўлі. Хоць у цывілізаваным свеце і тыя паказчыкі выглядалі смешна. На палях сельгаспрадпрыемстваў засталася няўбранай кукуруза, на якой па снезе пасліся цяляты і якую заворвалі, каб схваць з вачэй. Але і без гэтага Бешанковічы праславіліся на ўсю Беларусь стабільным уваходжаннем у ТОП-10 па найніжэйшых заробках.

У нашым раёне, як і паўсюль у сельскіх раёнах Беларусі, няма прадпрыемстваў, дзе просты чалавек мог бы зарабіць дастойны заробак. Тут, як і паўсюль у Беларусі, створана і "паспяхова" дзейнічае такая сістэма кіравання эканомікай, калі непасрэдня выканаўцы працы маюць заробкі ўдвая-утрая меншыя за работнікаў адміністрацыйнага апарата.

У любым раёне Беларусі маецца

гігантская армія чыноўнікаў, якая спачатку плануе бюджэт, а потым яго праядае. Наш раён не выключэнне з правілаў. Неэфектыўнасць гэтай сістэмы бачна на кожным кроку, але на яе рэфармаванне ў краіне не ідуць.

Пагадзіцеся, што гэта ненармальна, калі намесніку дырэктара па ідэалагічнай працы, гэтаму "давай-давай", заробак плацяць вышэйшы за трактарыстаў. І такіх "намеснікаў" у нас на кожным кроку хоць гаць гаці. І, як правіла, на такія пасады можна ўладкавацца толькі па-сваяцку.

У 2017 годзе ў раёне адбылася змена ў вышэйшым эшалоне ўлады. Мы пісалі пра ўсе неспадзяванкі гэтай змены, але вернемся да тэмы яшчэ раз. Відавочна, што без удзелу простых грамадзян, без падсправаздачнасці ім немагчыма прызначэнне кіраўніка аніякага ўзроўню. Дзе сёння тыя кіраўнікі,

прызначэнцы Лукашэнкі, што кіравалі апошнія гады нашым раёнам? Хто з іх пакінуў раён з добрай славай? Латушкін? Якаўлеў? Пянькоўскі? Да якога лепшага жыцця яны нас давялі? Чаму так адбываецца кожны раз?

Зараз распачалася кампанія па мясцовых выбарах. Толькі сляпому можна давесці, што гэтая кампанія будзе не такая, як усе ранейшыя. Правілы гульні – старыя, выканаўцы – старыя, дэпутаты – з той самай кагорты. Адкуль узяцца пераменам? Мо яны прыйдуць да нас з будаўніцтвам Бешанковіцкай ГЭС? Тады раён ператворыцца на некалькі гадоў у вялікую будаўнічую пляцоўку, на будаўніцтва выдзяляць вялікія грошы і мы ў момант разбагачаем?

Верыцца з цяжкасцю. Без змен у палітычнай сферы жыццё ў эканоміцы не наладзіцца. А мы з вамі не вельмі спрыяем тым зменам. Мы не хочам удзельнічаць у палітычным жыцці, не хочам адстойваць свае правы. А таму можна з упэненасцю канстатаваць той факт, што змены адбудуцца не хутка. Такі наш горкі лёс.

Г.Станкевіч

Партал твайго горада: <http://beshankovichy.by>

НАША ЖЫЦЦЁ

ПРА НАШ БАСЕЙН АНІ СЛОВА

15-га снежня быў урачыста адкрыты фізкультурна-аздараўленчы комплекс з басейнам ў Гарадку Віцебскай вобласці. Удзел у адкрыцці ФАКа прыняў кіраўнік Віцебскай вобласці Мікалай Шарстнёў. У сваёй прамове ён расказваў пра дасягненні ў абласным фізкультурным руху.

«За апошні час мы ўвялі ў строй аналагічны аб'ект у Шуміліна, у пачатку кастрычніка - ФАК ў Ушачах, сёння - у Гарадку. Гэта не выпадковая ланцужок. У Віцебскай вобласці рэалізуецца паслядоўная стратэгія па ўвядзенні такіх аб'ектаў: у наступным годзе завершым будаўніцтва ФАКа з басейнам у Лёзна, комплексу ў Верхнядзвінску. Плануем таксама будаваць у Чашніках», - сказаў Мікалай Шарстнёў.

Але пра бешанковіцкі басейн Шарстнёў не сказаў ні слова. Магчыма, гэта азначае, што ў найбліжэйшы год яго не пабудуюць.

ФАК ў Гарадку ўключае сауну, кабінет лекара, трэнажорную залу, распранальні, душавыя. Яго галоўная вартасць - басейн на чатыры дарожкі. Памер басейна

складае 25 м на 11 м, максімальная глыбіня - 2,2 м. Пры поўнай загрузцы яго могуць наведваць больш за 500 чалавек у дзень.

Агульная сума выдаткаў з абласнога бюджэту на будаўніцтва склала больш за 3,8 млн рублёў. Комплекс уваходзіць у склад абласнога цэнтра алімпійскага рэзерву па зімовых відах спорту.

Мікалай Шарстнёў звярнуў увагу на неабходнасць забяспечыць самаакупнасць комплексу: «Сёння вельмі няпроста знаходзіць грошы на стварэнне такіх аб'ектаў, але мы гэта робім. Змяшчаць іх таксама накладна, таму мясцовыя органы ўлады, кіраўніцтва комплексу павінны арганізаваць працу так, каб яна была прыбыткавай.»

А.Тутэйшы

ДАЎЖНІКІ

5000 НЕПЛАЦЕЛЬШЧЫКАЎ!

Лічба для Бешанковіцкага раёна, несумненна, знакавая: 5 000 неплацельшчыкаў на 15 000 насельніцтва. Не плаціць кожны трэці, а калі не ўлічваць дзяцей, то амаль кожны другі.

Як піша Алена Марозава, карэспандэнтка раённай газеты, у рамках адзінага дня спагнання з кіроўцаў-даўжнікоў у Бешанковіцкім раёне адбыўся сумесны рэйд супрацоўнікаў ДАІ і аддзела прымусовага выканання Бешанковіцкага раёна.

Як адзначыла начальнік аддзела прымусовага выканання Бешанковіцкага раёна Таццяна Зобнева, якая прымала ўдзел у рэйдзе, правядзенне такіх мерапрыемстваў накіравана на павышэнне эфектыўнасці выканання выканаўчых дакументаў. У тым ліку размова ідзе аб выканаўчых лістах, выдадзеных на падставе рашэнняў судова, выканаўчых надпісах натарыусаў і пастановах дзяржаўных органаў па справах аб адміністрацыйных правапарушэннях.

Так, калі ў кіроўцы, якога спыніў

работнік ДАІ, ёсць неаплачаны доўг, яму прыйдзеца прама на месцы тлумачыцца з судовым выканаўцам. Інфармацыю аб наяўнасці доўгу будучы правяраць па базе, у якой указана сума і яго выгляд.

— У нас у раёне за бягучы год налічваецца каля пяці тысяч неплацельшчыкаў, — падкрэсліла Таццяна Зобнева. — Хочацца адзначыць, што найбольшая запазычанасць існуе па крэдытах, крыху менш запазычанасцяў па аліментах, камунальных плацяжах, штрафах ад ДАІ і РАУС.

Радуе той факт, што падчас рэйду быў выяўлены адзін даўжнік, якога доўгі час не маглі знайсці. Будзем спадзявацца, што ён стане на шлях выпраўлення дый зразумее, што з законам жарты дрэнныя.

Таксама ў рамках дэкады (працяг на стар. 2)

Сьнег у паветры кружыць, а таму
гатовы мы паверыць, што нарэшце
да нас прыйшлюць сапраўдную зіму
ў звычайным

чорна-бела-шубным шэсці.

І мы за столькі год упершыню
ад шэрасці, што нас

вось-вось прыдушыць,
сплывём і акунёмся ў чысціню,
ачысьціўшы ад бруду нашы душы.

Так хочацца, каб і ў глухой турме,
дзе ў вокнах золак нават не бярэцца,
дзе столькі год чакаюць перамен,
з сапраўднаю зімою у твар сустрэцца.

І нават, калі Богу закарціць
за сьнег, што ён пашле для Беларусі,
па ўсіх рахунках оптам заплаціць,
я на любую плату пагаджуся.

За кожную сьняжынку, што вядзе
гексаметрам свабодна-непаўторным
да нас доўгачаканы сьветлы дзень,
каб белы сьвет ня быў больш
свежым чорным.

Каб урачыста-белая зіма
засьнежыла маю зямлю паволі,
каб і ў турме, дзе перамен няма,
запахла сьнежнай сьвежасцю і воляй.

Я тое ў снах сваіх няспынна сню,
і прысвячаю ёй свае раманы.
За белы талець сьнежнага агню
аддам ўсе ганарары і авансы.

Г.Станкевіч

ДАЎЖНІКІ

ТАКОЕ ЖЫЦЦЁ

ТАЛАКА
НА ПАГАРЭЛІШЧЫ

Весткапрапажару Бешанковічах удомеўладальніка брэнду belarusam.by Уладзімера Рамановіча не пакінула аб'якавымі многіх землякоў. Нехта пералічыў грошы сям'і Рамановічаў, нехта вырашыў дапамагчы, набывшы вырабы вядомага на Віцебшчыне брэнду, нехта ахвяраваў будаўнічыя прылады, а група жыхароў Віцебску ў гэтую нядзелю прыехала ў Бешанковічы на талаку.

Талакой разбіралі тое, што засталася ад экалагічнага дома з саломы, два тыдні таму. Гэты дом быў адзіны такі ва ўсёй акрузе. Прадпрымальнік Уладзімер Рамановіч пяць гадоў узводзіў яго ў адпаведнасці з экатэхналогіямі — з саламяных цюкоў, якія набывалі ў розных сельскіх гаспадарках, потым трамбавалі і ўкладвалі паміж рэйкамі. Паводле спадара Уладзімера, большая частка працаў ужо была зроблена — сцены былі затынкаваныя звонку, заставалася ўстаўці вокны, зрабіць унутраныя працы і падвесці ўнутр электрычнасць.

Пра пажар гаспадары даведаліся ранкам 19-га лістапада, калі ім патэлефанавалі зь міліцыі. Паведамлілі, што ўночы дом згарэў, але прычыну пажару так і не высветлілі, апавядае Аляксандра Зьвездзянкова, жонка спадара Уладзімера:

«У міліцыі казалі, што яшчэ нават ня вырашылі, ці будучы заводзіць крымінальную справу. У мяне на міліцыю спадзеваў мала. Мы ўжо звярталіся да іх, бо і раней у нашым доме былі непрыемныя здарэнні. Мы пісалі заявы пра скрадзеныя інструменты, рэчы, але нікога і нічога не знайшлі. За колькі тыдняў да пажару Уладзя паведамляў міліцыянтам, што знайшоў у доме чыйсьці самаробны ліхтар — бутэльку са скруткам прагарэлай саломы ўнутры. Выкарыстаньне такой прылады цалкам можа правесці да ўзгарання. Увагі з боку міліцыі да гэтага факту мы яшчэ тады не адчувлі».

У сям'і мяркуюць, што пажар мог быць вынікам падпалу. Наступствы здарэння Уладзімер Рамановіч ацэньвае ў 15-20 тысяч далараў. Дом ня быў застрахованы, бо знаходзіўся ў недабудаваным стане. Таму цяпер гаспадары разбіраюць пагарэлішча вельмі ашчадна. Паколькі лішніх грошай няма, трэба захаваць усё што толькі магчыма з ацалелых будматэрыялаў, гаворыць спадар Уладзімер:

«Нам ужо казалі. падганіце вы бульдозэр, каб спляжыць усё разам. Адбудуеце, маўляў, на роўным месцы. Але ж не — мы збіраем жалезныя вугалкі, шрубы — усё, што яшчэ можна выкарыстаць. Хочам разабраць гэтыя „завалы“ за бліжэйшы месяц, а ўвесну пачынаць будавацца наноў, жалезныя палі засталіся цэлыя. Сьпяшаемся, бо нашаму старэйшаму, Марыюшу, ужо 6 год, увосень трэба будзе ісьці ў школу. Хочам, каб для дзяцей хутчэй

было нармальнае жытло — каб у школе не запісалі, што дзеці ў сацыяльна-небясьпечным становішчы».

Увага да Рамановічаў у Бешанковічах вялікая: гэта ці не адзіная на ўвесь райцэнтар беларускамоўная сям'я, спадар Уладзімер — прадпрымальнік, ягоняя жонка Аляксандра — завадатарка розных імпрэзаў і заўсёдная памочніца ў мужавым гандлі таварамі зь беларускай сымбolkай. Аднак далёка ня ўсе мясцовыя імкнуцца дапамагчы пагарэлым ці хаця б паспачуваць.

Пакуль будаваўся дом, маладая сям'я жыла разам з маці Аляксандры. Цяпер бабуля трапіла ў шпіталь. І таму старэйшы Марыюш і малодшы Мілаш таксама на працы разам з дарослымі: Аляксандра прынесла ўдзельнікам талакі гарачую гарбату, і хлопчыкі круціцца побач, за пару хвілін перапэчкаўшыся ў попеле...

«Тата будаваў дом, ён згарэў. Цяпер тата пабудуе новы», — сур'ёзна разважае трохгадовы Мілаш.

Ён яшчэ не разумее, чаму разам з бацькам працуюць незнаёмыя людзі. Ахвотных дапамагчы сабрала каардынатарка стваранай партыі БХД Тацяна Севярынец. І хаця гэта ўсяго пара чалавек, любая дапамога нялішняя, кажа Уладзімер Рамановіч. Ён дзякуе усім, хто адгукнуўся на ягоную бяду — і тым, хто пералічыў грошы на ягоны рухонак (на сёньняшні дзень гэта каля 300 рублёў), і тым, хто ахвяраваў будаўнічыя прылады, і тым, хто на знак салідарнасці актыўна купляе тавары брэнду belarusam.by, і тым, хто абяцаў дапамагчы з будматэрыяламі для новага дому.

Радые Свабода

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі «Крывінку», то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаеца на партале <http://kamunikat.org>, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: <http://kamunikat.org/kryvinka.html> каталагу «Пэрыёдыка» для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

(пачатак на стар. №1)

дзяржтэхагляду, якая праходзіла з 20-га па 30-га лістапада, быў праведзены іншы рэйд — супрацоўнікаў ДАІ і Белдзяржтэхагляду. Разам з праваахоўнікамі на дарозедзяжурыйнік 2-й катэгорыі рэспубліканскага сэрвіснага прадпрыемства «Белтэхагляд» С. Валадзько.

Як адзначыў начальнік аддзялення ДАІ Бешанковіцкага РАУС Аляксей Івашнёў, за час правядзення рэйду было выяўлена 25 парушальнікаў.

Дзесяцьзіх — заняпройдзены тэхагляд (чатыры чалавекі выяўлены паўторна на працягу года).

— Хочацца нагадаць аўтааматарам, якія не прайшлі своечасова тэхнічны агляд машыны, што за дадзенае парушэнне прадугледжана папярэджанне або штраф да 3-х базавых велічынь, — падкрэсліў начальнік ДАІ — Пры паўторным парушэнні на працягу года штраф ужо будзе ад 2-х да 5-ці базавых велічынь.

Таксама ў гэты дзень

ПРЫЗНАЧЭННІ

У РАЁНЕ НОВЫ ПРАКУРОР

Загадам Генеральнага пракурора Рэспублікі Беларусь з 15-га лістапада 2017 г. на пасаду пракурора Бешанковіцкага раёна прызначаны юрыст 1-га класа Старчанка Андрэй Аркадзьевіч.

Андрэй Старчанка праходзіць службу ў органах пракуратуры Віцебскай вобласці з 11-га мая 2012, да прызначэння працаваў старшым памочнікам пракурора Чашніцкага раёна, намеснікам пракурора Дубровенскага раёна.

За час службы ў органах пракуратуры зарэкамендаваў сябе са станоўчага боку,

ініцыятыўным і адказным пракурорскім работнікам. Да выканання службовых абавязкаў адносіцца добрасумленна, у працы не лічыцца з асабістым часам. Мае неабходны практычны вопыт і навыкі ажыццяўлення пракурорскага нагляду па розных галінах, пастаянна працуе над павышэннем свайго прафесійнага ўзроўню.

З калегамі і работнікамі іншых дзяржаўных органаў падтрымлівае дзелавыя адносіны. У зносінах з грамадзянамі ветлівы, тактоўны.

За добрасумленнае выкананне службовых абавязкаў ўзнагароджваўся Генеральным пракурорам Рэспублікі Беларусь, пракурорам Віцебскай вобласці.

**Ляшанок Э.,
намеснік пракурора
Бешанковіцкага раёна,
малодшы саветнік юстыцыі.**

НАВІНЫ ЭКАНОМІКІ

ВАКАНСІІ

Ў БЕШАНКОВІЦКІМ РАЁНЕ

У параўнанні з пачаткам года на канец снежня ў базе даных Дзяржаўнай службы занятасці па Бешанковіцкаму раёну маецца на 1 вакансію менш — 51.

Начальніку аддзела рэгістрацыі лекавых сродкаў на знешніх рынках ў «НАЦІВІТА» прапануюць ад 3000 рублёў. Такі ж аклад ад 3000 рублёў прапануюць тут галоўнаму інжынеру з вышэйшай адукацыяй.

Па-ранейшаму шмат вакансій прапануюць сельгаспрадпрыемствы. Так «Бешанковіцкі аграсервіс» шукае аператара машыннага даення на заробак ад 280 руб., бухгалтара з сярэдняй спецыяльнай адукацыяй на заробак ад 270 руб., заатэхніка з сярэдняй спецыяльнай адукацыяй на заробак ад 270 руб., ветэрынара з вышэйшай адукацыяй і заробкам ад 350 руб.

Унітарнае прадпрыемства «Вядзерава» шукае галоўнага заатэхніка і галоўнага інжынера з вышэйшай адукацыяй і зпрапануе ім заробак ад 500 рублёў. Трактарыст тут прапануюць ад 350 руб.

Дзяржаўнае прадпрыемства «ПлісыАгра» шукае галоўнага бухгалтара з заробкам ад 400 рублёў і заатэхніка з сярэдняй спецыяльнай адукацыяй і заробкам 280 руб.

Прадпрыемства «Свіціна ВМК» шукае ветэрынара з вышэйшай адукацыяй і заробкам ад 500 руб., заатэхніка з сярэдняй спецыяльнай адукацыяй і заробкам ад 400 рублёў, кіроўцу аўтамабіля катэгорыі «С» і «Д»

(МАЗ з прычэпам) з заробкам ад 400 рублёў, аператара па ветэрынарнай апрацоўцы жывел з заробкам ад 400 руб.

Дзяржаўнаму прадпрыемству «ДраздыАгра» патрэбен ветэрынар з сярэдняй спецыяльнай адукацыяй і заробкам ад 400 рублёў, кіроўца аўтамабіля катэгорыі «С» з заробкам ад 300 рублёў, аграном з сярэдняй спецыяльнай адукацыяй і заробкам ад 300 рублёў, трактарыст з заробкам ад 400 руб., аператар машыннага даення з заробкам ад 350 руб.

«Наватар» шукае кіроўцаў аўтамабіля катэгорыі «С» і «Е» (МАЗ) з заробкам ад 400 руб.

АТП -21 патрабуецца кіроўца аўтамабіля «С» (400 руб) і інжынер з заробкам ад 500 руб.

На «Белкатламашы» патрабуецца дырэктар з заробкам 1200 руб., галоўны канструктар з вышэйшай адукацыяй і заробкам ад 900 руб., клапаўшчык з сярэдняй адукацыяй і заробкам 350 руб., менеджар па персаналу з вышэйшай адукацыяй і заробкам ад 550 руб. і загадчык склада з сярэдняй спецыяльнай адукацыяй і заробкам ад 500 руб. Тут шукаюць інжынера па матэрыяльна-тэхнічнаму забяспячэнню на грошы ад 500 руб.

ПМК-41 шукае машыніста аўтакрана з заробкам 600

рублёў і кіроўцаў аўтамабіля катэгорыі «С» і «Е» з заробкам ад 600 рублёў.

«Літуаніялес» шукае станочнікаў дрэваапрацоўчых станкоў і прапануе ім заробак ад 300 руб. Намесніку па ідэалагічнай працы тут прапануюць 400 рублёў.

Бешанковіцкі лясгас шукае кіроўцу аўтамабіля на ГАЗ-66 з заробкам ад 500 рублёў. Такі ж заробак прапануюць тут і трактарысту.

Цэнтр інфармацыйных сістэм у жывёлагадоўлі шукае заатэхніка з сярэдняй спецыяльнай адукацыяй і прапануе яму заробак ад 500 рублёў.

На льнозаводзе патрабуецца інжынер-энергетык і інжынер-механік з заробкам ад 350 руб.

Раённае аддзяленне МНС цэлы год шукае ратавальніка-пажарнага з агульнай сярэдняй адукацыяй і заробкам 400 рублёў.

«Біль-Бімба плюс» шукае швеяў з заробкам 280 рублёў.

Белдзяржстрах шукае страхаванта і гатовы раскашаліцца на 300 руб.

ПГУП «ВаяжТрансЛогісцік» шукае вадзіцеля аўтамабіля (лепш міжнародніка) на 310 руб.

Нарэшце РСТ (райпо) традыцыйна шукае прадавачак у магазіны Бешанковічаў, Крупеніна, Будзілава, Сініц і Вярхоўя (350 руб).

Тэлефоны арганізацый, якія прапануюць вакансіі, можна знайсці на сайце <http://gsz.gov.by>

М.Васільеў

ПАЛІТЫКА

СПРАВА НЕ Ё НАРОДЗЕ, А ВА ЁЛАДЗЕ

Колькі часу існуе цяперашні рэжым, столькі выказваецца думка, што праблема Беларусі — не ў Лукашэнку, а ў народзе. Маўляў, беларускае грамадства адрынае дэмакратычныя каштоўнасці. Народу патрэбна не свабода, а «моцная рука». На такія настроі электарату і абапіраецца Аляксандр Лукашэнка ў сваёй палітыцы.

Вось толькі некалькі най-больш характэрных прыкладаў. Прафесар Рэдфардскага ўніверсітэта (ЗША) Грыгорый Ёфэ ў 2014 годзе апублікаваў кнігу «Пераацэньваючы Лукашэнку: Беларусь у культурным і геапалітычным кантэксце», у якой вельмі станоўча ацэньвае дзейнасць беларускага лідара. Галоўны аргумент, які вылучае Ёфэ, ствараючы станоўчы вобраз кіраўніка Беларусі, палягае ў тым, што той адлюстроўвае памкненні, настроі, жаданні, думкі свайго грамадства. Маўляў, іншай палітыкі ён і не мог праводзіць, і калі ў нечым і памыляецца, дык разам з народам...

Былы памочнік Аляксандра Лукашэнкі, а цяпер амбасадар Беларусі ў Кітаі Кірыл Руды ў нядаўнім артыкуле піша: «Нам трэба раскадаваць грамадства. У нас ёсць культурныя бар'еры, якія тармозаць эканоміку: спажывецкае стаўленне да інвестараў, да дзяржавы і адзін

да аднаго, прыярытэт роўнасці над багаццем, арыентацыя на савецкае мінулае, гігантаманія, матывацыя пагрозамі (заклік да інстынктаў, а не да здаровага сэнсу), ухіленне ад адказнасці і балючых рашэнняў».

Безумоўна, нельга адмаўляць прыхільнасць значнай часткі беларусаў да неадэмакратычных, патэрналісцкіх каштоўнасцяў... І «праект Лукашэнкі» — гэта кансерватыўная рэакцыя беларускага грамадства на выклікі мадэрнізацыі і глабалізацыі, бунт супраць дэмакратычных каштоўнасцяў. Можна пагадзіцца, што ў рамках гэтай сацыяльнай мадэлі значная частка насельніцтва адчувала, ды і цяпер адчувае, псіхалагічны камфорт.

Па-першае, спасылка на народ — не ёсць гістарычным апраўданнем. Мы ведаем шмат прыкладаў, калі дыктары, якія прыводзілі свае народы да трагедыі, былі дэмакратычна выбраныя і шмат гадоў мелі шырокую падтрымку

насельніцтва, адлюстроўвалі яго настроі.

Калі казаць пра Беларусь, то беларуская сацыяльная мадэль, у свой час падтрыманая народам, прывяла да відавочнага крызісу. Атрымалася, што лідар, няхай сабе і абапіраючыся на большасць насельніцтва, прывёў краіну ў гістарычны тупік.

Лідар нацыі, асабліва той, які кіруе краінай больш за 20 гадоў, і ўжо адным гэтым фактам прэтэндуючы на адметнае месца ў гісторыі сваёй краіны, павінен мець больш шырокі гарызонт, перспектывнае бачанне будучыні соцыуму. Ён мусіць быць хоць бы ледзь-ледзь разумнейшы за сярэднестатыстычнага грамадзяніна, умець вызначаць дамінуючую грамадскую тэндэнцыю, пралічваць сітуацыю хаця б на адзін ход наперад, бачыць карэнныя, доўгатэрміновыя, а не толькі імгненныя інтарэсы дзяржавы і грамадства. Калі палітык па прастаце душэўнай літаральна паўтарае тое, што думае шараговы абыяцель, падкрэсліваючы пры гэтым, што ён кажа ад імя народа, — дык гора таму народу.

У апошнія дзесяцігоддзі рынак і дэмакратыя паспяхова зацвердзіліся ў шмат якіх рэгіёнах свету: у Лацінскай Амерыцы, Азіі. Вельмі паказальнай з'яўляецца гісторыя развіцця дзвюх Карэй. Паўднёвая Карэя — устойлівая і квітнеючая краіна з рынкавай эканомікай і дэмакратыяй. Паўночная Карэя — убогая, карыкатурная, але праз гэта не менш жудасная дыктатура, дзе людзі паміраюць з голаду. А гэта ж адзін народ, з адны менталітэтам.

Гэты прыклад падштурхоўвае да простага высновы: з адным і тым жа народам можна рэалізаваць розныя мадэлі развіцця. І дыктатарскі рэжым валодае вялікімі магчымасцямі зацвердзіць той лад, які выгадны яму.

І, дарэчы, дзяржаўны патэрналізм любяць не толькі ў Беларусі, але, напрыклад, у дэмакратычнай Еўропе. Напрыклад, у Францыі дасюль працоўнае заканадаўства фактычна забараняла звальненне наёмнага работніка без яго згоды. Гэта моцна перашкаджала развіццю бізнесу. Розныя ўрады некалькі разоў спрабавалі лібералізаваць працоўнае заканадаўства, але прафсаюзы выводзілі на вуліцы з пратэстам сотні тысяч людзей — і кожны раз урад адступаў. Толькі папярэдні прэзідэнт Франсуа Алянд правяў і настойліва і, нягледзячы на пратэсты, страйкі нават падчас мінулагадняга Чэмпіянату Еўропы па футболе, змог давесці справу да канца. Праўда, гэта каштавала Алянду пасады прэзідэнта, бо ягоны рэйтынг упаў настолькі нізка, што ён вырашыў не балатавацца на новы тэрмін. То бок, халюва любяць усе. Таму Беларусь — не такі ўжо вялікі эксклюзіў.

Па-другое, беларускае грамадства вельмі неаднароднае, глыбока расколатае. Сацыялагічныя апытанні паказваюць, што каля траціны беларусаў прытрымліваюцца ўстойлівых дэмакратычных каштоўнасцяў. Але Лукашэнка абапіраецца не на гэту частку электарату. Наадварот, якраз з такімі сацыяльнымі слямі ўлады ўпарта змагаюцца, іх ізалююць, заганыюць у гета. Існы рэжым абапіраецца на людзей з неадэмакратычнымі каштоўнасцямі. Гэта яго свядомы палітычны выбар. Важным элементам дзяржаўнай палітыкі з'яўляецца штучная кансервацыя і архаізацыя грамадства, апеляцыя да патрыярхальнай свядомасці, апора на пенсіянераў, людзей з невысокай адукацыяй, нізкай кваліфікацыяй, якія пражываюць у вёсцы, маленькіх гарадах. У гэтым кансерватыўнай мадэлі галоўнай каштоўнасцю з'яўляецца стабільнасць, а не

развіццё.

Па-трэцяе, Лукашэнка выконвае не проста функцыю лютэра, рупара, ён не адно толькі механічна адлюстроўвае погляды свайго электарату. Прэзідэнт выступае своеасаблівым рэтранслятарам, які адпраўляе назад свайму электарату неадэмакратычныя каштоўнасці ва ўзмоцненым выглядзе. А дзяржаўныя СМІ, у першую чаргу тэлебачанне, даводзяць гэты працэс да лагічнага канца.

Па-чацвёртае, узнікае натуральнае пытанне: а ці ёсць цяпергэтая пралукашэнкаўская, антырынкавая, антыдэмакратычная большасць? Вызначыць гэта можна толькі ва ўмовах дэмакратыі, свабоднай канкурэнцыі ідэй і палітычных сіл, дэмакратычных выбараў. Гэтага ў Беларусі даўно няма...

І затым, нават дамінаванне патэрналісцкіх каштоўнасцяў зусім не азначае, што беларусы не хочуць дэмакратыі. Правядзіце сацыялагічнае даследаванне і спытаеце людзей, ці жадаюць яны, каб выбары былі свабоднымі і дэмакратычнымі, каб яны мелі магчымасць выбіраць прэзідэнта і дэпутатаў, каб іх галасы лічылі? Як вы думаеце, ці знойдзецца шмат дзівакоў, якія скажуць: не, мы хочам, каб выбары фальсіфікаваліся? ..Таму, падводзячы вынікі, трэба казаць, што перашкодай на шляху дэмакратычнай трансфармацыі Беларусі з'яўляецца не толькі народ, колькі існы палітычны рэжым. Маніпулюючы грамадскімі настроймі, ён узурпаваў права гаварыць ад імя народа, а насамрэч больш заклапочаны захаваннем уласнай улады. Справа не толькі ў народзе, колькі ў тых, хто імі кіруе.

Пры іншай уладзе, але з гэтым самым насельніцтвам, Беларусь магла б стаць рынкавай, дэмакратычнай і еўрапейскай краінай.

(скарочана)

Валеры Карбалевіч
«Новы Час»

ТЫРАНЫ

«ГИТЛЕР СЖИРАЛ ВСЕ-ТАКИ ЧУЖИЕ НАРОДЫ, А НЕ СОБСТВЕННЫЙ»

21 декабря 1879 года родился один из величайших злодеев в истории мира, по крайней мере, на мой взгляд, звали его Иосиф Виссарионович Джугашвили, он был известен как Сталин.

Люди, ненавидевшие его, сравнивали и сравнивают его с Гитлером, и совершенно напрасно. Гитлер, конечно, был злодеем, тут спора нет, можно сказать, людоедом. Но он сжирал все-таки чужие народы, а не собственный. Он повинен в убийстве 6 миллионов евреев, он повинен в гибели миллионов людей на фронтах войны, он повинен в гибели определенного количества немцев, которые придерживались иных политических взглядов, и понятно — ему нет прощения, и никогда не будет. Но надо признать, что Гитлер не истреблял все-таки собственный народ — в отличие от Сталина.

Трудно сосчитать, в погубили скольких миллионов советских людей виноват Сталин. Известно, что лагерей в Советском Союзе было значительно больше, чем концлагерей в Германии или в Польше.

Поклонники Сталина — их немало, между прочим — говорят о том, что именно он превратил Советский Союз в индустриальную державу и именно благодаря ему Советский Союз победил в войне. Это, мягко говоря, заблуждение. Сталин, вообще говоря, своей насильственной коллективизацией уничтожил в стране крестьянство, в результате чего страна, которая когда-то экспортировала зерно,

стала импортировать его, стала страной вечных очередей, страной недоедания, страной дефицита — это результат того, что он делал.

А что касается индустриализации, то какой ценой? Сколько людей работали как рабы, я имею в виду зеков, которые строили так называемые замечательные стройки социализма? Сколько там погубило людей ради этой самой индустриализации?

А что касается войны, то есть две очень яркие цифры. Германия, воюя на два фронта, потеряла 7-10 миллионов человек. Советский Союз, воюя на одном, потерял 27 миллионов, почти в 3 раза больше. А почему? Да потому что Сталин совершенно не готов был к этой войне, и именно эти огромные потери произошли в начале войны.

А кто победил? А победил

народ, и, конечно, победили замечательные маршалы, такие как Жуков, как Конев, как Рокоссовский. Но все-таки самое страшное, что сотворил Сталин, — это с самим народом. Что он сделал из этого народа?

Я хотел бы вам прочитать маленький отрывок из замечательной пьесы Евгения Шварца «Дракон», как раз на эту тему. Вот на площади встретились Дракон и рыцарь Ланселот.

Дракон: «Мои люди очень страшные, таких больше нигде не найдешь — моя работа, я их кроил».

Ланселот: «И все-таки они люди».

Дракон: «Это только снаружи».

Ланселот: «Нет».

Дракон: «Если бы ты увидел их души, ох, задрожал бы».

Ланселот: «Нет».

Дракон: «Убежал бы даже.

Не стал бы умирать из-за калек. Я же их, любезный мой, лично покалечил, как требуется, так и покалечил. Человеческие души, любезный, очень живучи. Разрубишь тело пополам — человек околует. А душу разорвешь — станет послушнее, и только. Нет-нет, таких душ нигде не подберешь, только в моем городе. Безрукие души, безногие души, глухонемые души, цепные души, легавые души, окаянные души, дырявые души, продажные души, мертвые души. Нет-нет. Жалко, что они невидимы».

Это про нас с вами, уважаемые дамы и господа. И пока мы как народ не признаем именно это, не извергнем из своих душ наследие дракона, то не будет ни толку, ни счастья. По крайней мере, так думаю я. А вы?

Владимир Познер
pozneronline.ru

«НІ СЛОВА ПРА ПАБОІ НА ЦЕЛЕ САШЫ»

Святлана Коржыч, маці салдата Аляксандра Коржыча, які загінуў у вайсковай частцы ў Печах пад Барысавам, расказала сайту «Медиа-Полесье», што сустракалася з кіраўнікамі пракуратуры і Следчага камітэту, прысутнічала на некаторых допытах, і фігуранты справы пачалі даваць паказаньні.

«Пасьля неаднаразовых патрабаваньняў мне паказалі вынікі судмедэкспэртызы, — кажа Святлана Коржыч, — там ні слова пра пабоі на целе Сашы. Копію судмедэкспэртызы мне на рукі даць адмовіліся, яе вынікі мяне не задавальняюць. І я буду настойваць на правядзеньні паўторных экспэртыз, усе бачылі, што ён быў зьбіты».

Святлана Коржыч таксама паскардзілася, што ні ваенкамат, ні органы ўлады за гэты час ні разу не пацікавіліся, як жыве яна і яе маці. «Мы засталіся адны з мамай: мне 52 гады, маме пад 80 гадоў».

Цела салдата тэрміновай службы Аляксандра Коржыча знайшлі 3 кастрычніка ў падвале вайсковай часткі ў Печах пад Барысавам. Паводле праверкі, якую правялі ў вайсковай частцы, прычынай сьмерці салдата нібыта стала самагубства. Але сваякі і сябры Аляксандра Коржыча з гэтай вэрсіяй не пагадзіліся і перадалі ў рэдакцыю Свабоды фатаздымкі ягонага цела са сьлядамі прыжыццёвых траўмаў.

13 кастрычніка Следчы камітэт выступіў з афіцыйнай заявай для прэсы. Паводле прадстаўніка Следчага камітэту Сяргея Кабаковіча, цела Коржыча каля 17 гадзіны 3 кастрычніка знайшлі «ў пятлі з мацёрчатай папругі для штаноў, прымацаванай свабодным канцом

да мэталічнай арматуры пад стольлю падвала, зь перавязанымі шнурком абутку нагамі і надзетай на галаву майкай».

Справа выклікала вялікі рэзананс у грамадзтве і шэраг зьменаў у беларускім войску.

У вайсковых частках усталювалі відэаназіраньне

Пра тое, што на тэрыторыі Печаў будуць усталюваць камэры відэаназіраньня, 5 лістапада сказаў міністар абароны Андрэй Раўкоў.

«Гэта дапаможа дзяжурным па школах у поўным аб'ёме кантраляваць сытуацыю. Ужо ня будзе такіх месцаў, якія дазваляць стараслужачым салдатам нешта там нядобрае рабіць. У нас многіх вайсковых частках відэаназіраньне ўжо ўсталюванае, вядзецца ў плянавым парадку», — сказаў Раўкоў. Аднак суразмоўцы Свабоды зь ліку служачых вучэбкі ў Печах хачэньняюць такую меру скептычна. Маўляў, камэры паўсюль усё адно ўсталюваць немагчыма, і няма гарантыі, што асобы, якія будуць праглядаць відэазапісы, стануць апэратыўна дакладваць кіраўніцтву пра ўсе заўважаныя парушэньні статуту.

У сярэдзіне лістапада ў Печы прыбылі навабранцы, большасьць «старых» вайскоўцаў (у тым ліку і Коржычавы таварышы па службе) раз'ехаліся па новых частках.

Салдатам дазволілі мабільныя тэлефоны без інтэрнэту і камэры

Аднак толькі самых простых мадэляў (кнопачныя, бяз доступу ў інтэрнэт і фатакамэры) і выключна ў адведзены для гэтага час.

Раней карыстацца мабільнікамі вайскоўцы таксама маглі, у тым ліку навабранцы з «вучэбкі». Аднак усе тэлефоны мусілі захоўвацца ў адмысловым месцы, салдатам іх выдаваў звычайна сяржант.

Новаўвядзеньне можна патлумачыць ня толькі жаданьнем кіраўніцтва часткі спрасьціць для вайскоўцаў камунікацыю з роднымі і сябрамі. Родныя загінулых у войску салдат ня раз казалі, што мабільны тэлефон у арміі часта становіўся прадметам гандлю і вымагальніцтва з боку стараслужачых. Ім дазвалялі карыстацца толькі за грошы.

Некаторыя вайскоўцы, якія прайшлі праз «вучэбку» ў Печах, згадваюць пра «выкупляньне» ўласных тэлефонаў у сяржантаў.

У Печах зьявіліся новыя сяржанты

Пра гэта стала вядома ў сярэдзіне лістапада. Родныя загінулых вайскоўцаў ня раз сьведчылі, што сыстэма нестатутных адносінаў трымаецца акурат на паводзінах сяржантаў.

Большасьць з 15 затрыманых па справе Аляксандра Коржыча — акурат сяржанты. Паводле неафіцыйнай інфармацыі, усе яны служылі ў 3-й і 307-й школе, а затрыманьні адбываліся на працягу некалькіх тыдняў пасьля сьмерці вайскоўца.

Тым часам сама менш аднаго з

затрыманых па справе аб гібелі Коржыча звольнілі з Узброеных сіл. Гаворка пра Артура Вірбала, абвінавачанага ў махлярстве (у яго знайшлі картку Коржыча). Як стала вядома Свабодзе, ён быў звольнены з арміі ў запас 9 кастрычніка, яшчэ да затрыманьня і зьмяшчэньня пад варту.

Сьледчы камітэт распачаў дадатковую праверку ўсіх няшчасных выпадкаў у войску за апошнія 6 гадоў

«Не выклічаю, што ў некаторых выпадках рашэньні адмовіць у завядзеньні крымінальнай справы або спыніць заведзеныя справы будуць скасаваныя, каб іначай паглядзець на тую ці іншую сытуацыю», — сказаў старшыня Следчага камітэту Іван Наскевіч.

Як сказала Свабодзе маці Арцёма Басьцюка, знойдзенага павешаным у барысаўскай вайсковай частцы за 6 месяцаў да сьмерці Коржыча, расьсьледаваньне справы аб сьмерці сына насамрэч аднавілі.

Сям'я Басьцюка ўжо сустракалася з новым сьледчым. Аднак на пэрспэктывы расьсьледаваньня Басьцюкі глядзяць скептычна.

«Мы бачыліся зь ім адзін раз за месяц, які прайшоў за момант аднаўленьня справы. І, ведаеце, вялікіх надзей сустрача не прынесла», — кажа Тацяна Басьцюк.

Па яе словах, новае расьсьледаваньне працягнецца да канца студзеня. Калі ня будзе знойдзена новых доказаў, што сьмерць Арцёма Басьцюка мела гвалтоўны характар, справу зноў могуць закрыць.

<https://www.svaboda.org>

ВЯСКОВЫ ГАНДАЛЬ

ВЯСКОЎЦЫ АБУРАНЫЯ ЗАКРЫЦЬЦЁМ КРАМАЎ

У розных рэгіёнах Беларусі закрываюцца вясковыя крамы. Спажывецкае таварыства тлумачыць людзям, што ў малых паселішчах краму ўтрымліваць нявыгадна. У некаторых вёсках людзі пратэстуюць, пасьля чаго ўлады вымушаныя крамы адкрываць. Вялікі рэпартаж Свабоды.

Замест стацыянарных гандлёвых пунктаў у малых вёсках тры разы на тыдзень прыязджаюць аўтакрамы спажывецкага таварыства. Аднак вяскоўцы кажуць, што гэта вельмі нязручна. Сярод іх шмат пэнсіянэраў, якія мусяць чакаць на холадзе аўтакраму, што прыязджае паводле пэўнага раскладу.

Івацэвіцкі раён. Вяскоўцы пра нерэнтабэльнасьць крамы: «Пляцць па 200 рублёў пэнсіі — што мы за іх можам купляць?»

Карэспандэнты Свабоды наведалі вёску Гічыцы Івацэвіцкага раёну. Тут, за 10 кілямэтраў ад райцэнтру, жыве больш за 100 чалавек. Нядаўна тутэйшую краму закрылі. Старых пакінулі бяз крамы, бо не куплялі гарэлку

Калі журналісты падышлі да аўтакрамы, каля якой сабраліся вяскоўцы, старыя людзі пачалі абурацца, апэлюючы да Лукашэнкі.

«Трэба Лукашэнку сказаць, каб загнаў нас у хлёў ды запаліў. Ды ня трэба будзе ні пэнсію пляццць, нічога... Сто чалавек яшчэ ў сяле, і каб крамы не было!» — скардзіцца бабуля.

Жыхары Гічыц расказалі, што ў вёсцы ёсьць і кандыдатура прадавачкі ў краму, яна гатовая працаваць і за невялікія грошы. Але краму ўсё адно закрылі...

Бярозаўскі раён. Пасьля збору подпісаў краму паабяцалі адкрыць, калі знойдуць прадаўца

У вёсцы Жычын Бярозаўскага раёну працывае больш за 80 чалавек, у асноўным пэнсіянэры. Краму тут закрылі 26 кастрычніка.

Мясцовы дэпутат Першамайскага сельсавету, сябра аргкамітэту партыі

БХД Валер Білібуха сабраў подпісы жыхароў Жычына і накіраваў зварот у Бярозаўскі райвыканкам.

«Мы, у большасьці пэнсіянэры, павінны стаяць на холадзе з хворымі нагамі па некалькі гадзін, каб купіць набор нахітрых прадуктаў. Няўжо мы не заслужылі ў дзяржавы годнага сацыяльнага абслугоўваньня?» — запыталіся сяляне.

Мясцовыя ўлады правялі ў Жычыне сход, дзе патлумачылі людзям, што крама закрытая, бо няма кандыдатуры прадаўца.

На сходзе пэнсіянэры называлі і яшчэ адну нязручнасьць аўтакрамы: «Калі забыўся нешта купіць, то ўжо ня вернесься ды ня купіш».

Неўзабаве дэпутату Білібуху прыйшоў і адказ з райвыканкаму, дзе патлумачылі, што калі знойдуць прадаўца, то краму адкрыюць. «Так бы ціхенька ўсё і прайшло б. Закрылі — і ўсё, хадзіце да аўтакрамы. Я ж буду сачыць за сытуацыяй і дабівацца, каб стацыянарная крама ў Жычыне адкрылася», — сказаў Свабодзе Білібуха....

Колькі вясковых крамаў закрылі па краіне?

Белкаапсаюз (Белспажыўсаюз), які аб'ядноўвае рэгіянальныя спажывецкія таварыствы, — гэта самая буйная гандлёвая сетка краіны. Летась ёй споўнілася 100 гадоў. Гэтую структуру называюць найбуйнейшым дзяржаўным рытэйлерам — яна мае 8,1 тысячы крамаў, сярод іх 6,9 тысячы — харчовых і зьмяшанага асартымэнту. Амаль 70% іх — у сельскай мясцовасьці. 704 аўтакрамы

дастаўляюць тавары жыхарам больш як 14,4 тысячы маланаселеных вёсак, дзе няма стацыянарных крамаў.

Пытаньне Свабоды пра колькасьць крамаў, закрытых у Беларусі за апошнія два гады, у Белкаапсаюзе праігнаравалі.

Там паведамілі, што сытуацыю рэгулюе пункт 40 Сыстэмы дзяржаўных сацыяльных стандартаў па абслугоўваньні насельніцтва ў галіне гандлю, грамадзкага харчаваньня і бытавога абслугоўваньня, якая зацьверджаная пастановай Саўміну.

Паводле гэтага дакумэнту, калі ў вёсцы жыве меней за 200 чалавек, то яе гандлёвае абслугоўваньне забяспечваюць аўтакрамы і «іншыя

«Трэба Лукашэнку сказаць, каб загнаў нас у хлёў ды запаліў. Ды ня трэба будзе ні пэнсію плаціць, нічога... Сто чалавек яшчэ ў сяле, і каб крамы не было!» — скардзіцца бабуля.

нестацыянарныя гандлёвыя аб'екты» альбо крамы ў бліжэйшых населеных пунктах.

«Аўтакрамы прымаюць папярэднія замовы на тавары. Пэрыядычнасьць і маршруты руху аўтакрамаў узгадняюцца мясцовымі сельсаветамі і райвыканкамамі», — паведамілі ў Белспажыўсаюзе.

У Белкаапсаюзе прывялі такія прыклады ліквідацыі вясковых крам: Бярозаўскае райпо зачыніла адну краму — у вёсцы Карпяшы, дзе жывуць 82 чалавекі. Ганцавіцкае райпо зачыніла адну краму — у вёсцы Новыя Агарэвічы, дзе жыве 91 чалавек. Івацэвіцкае райпо зачыніла 3 крамы — у вёсках Заполье (84 жыхары), Сярадава (100 жыхароў), Кушняры (68 жыхароў).

Аптымізацыя гандлёвай сеткі і карупцыйныя скандалы

У мінулым годзе Свабодзе паведамілі ў Белкаапсаюзе, што больш за

1000 крамаў працуе ў населеных пунктах з колькасьцю жыхароў менш за 100 чалавек. З улікам нізкага аб'ёму таваразвароту такіх крамаў і значных выдаткаў на іх утрыманьне (будынкі, заробатная плата прадаўца, транспартныя выдаткі па дастаўцы тавараў) сярэднямесячныя страты на адзін аб'ект складалі ад 5 да 7 мільёнаў недэнамінаваных рублёў.

У Белкаапсаюзе паведамілі, што з прычыны скарачэньня вясковага насельніцтва «праводзіцца праца па аптымізацыі стратнай гандлёвай сеткі».

Кіраўнік краіны Аляксандар Лукашэнка ў леташнім пасланьні беларускаму народу і Нацыянальнаму сходу заявіў: «Калі Белкаапсаюз

не дакажа сваёй дзеяздольнасьці, рыхтуецца да сур'ёзнай рэформы».

Рэформа не адбылася, але ўжо сёлета Лукашэнка даў зьлёнае сьвятло для сельскай экспансіі кіраўніку ААТ «Тытунь-Інвэст» і сеткі гіпэрмаркетаў «Карона» Паўлу Тапузідзісу.

Праўда, пры гэтым адзначыў, што «мы не павінны замяняць адну сетку іншай. Бо Белкаапсаюз — гэта сёньня разьвітая структура на сяле».

Цяпер «Белкаапсаюзам» кіруе Валеры Іваноў. Да яго гэтую пасаду займаў Сяргей Сідзько, якога ў 2015 годзе Вярхоўны суд пакараў за хабар і злоўжываньне ўладай 12 гадамі турмы. У красавіку гэтага году ў Менску быў затрыман першы намесьнік старшыні Белкаапсаюзу Дзьмітры Баранаў «у рамках расьсьледаваньня крымінальнай справы аб карупцыі».

Алесь Дашчынскі
<https://www.svaboda.org>